

‘Het mooiste geluid? Een ezel die een wortel eet!’

De lifestyle van Wim Opbrouck

Het Nieuwsblad, 5 mrt 10

Wim Opbrouck is een mens die van het leven houdt, er met beide handen gretig in graait en het met volle teugen opsnuift. Met hem over lifestyle praten, is dan ook eenvoudig; er is zoveel waarvan hij geniet. ‘Soms denk ik, midden in een ongelooflijke maaltijd met vrienden: nu zou het mogen stoppen.’

Opbrouck is volop aan het repeteren in NTGent Minnemeers voor *La Grande Bouffe* als we hem opzoeken. Omdat hij nog niet veel gegeten heeft die dag, besluit hij een hapje te gaan eten op de Vrijdagmarkt in Gent. Het kan bijna niet mooier: de maker van een kookprogramma (*In de keuken*, op Canvas, nvdr.) heeft honger als we hem interviewen en speelt in een stuk over vier mannen die zich willen dood eten. Zou het een dood zijn die hij ook zichzelf zou toewensen?

Wim Opbrouck: ‘Niet echt. Ik houd te veel van eten om het als middel te gebruiken om dood te gaan. In de film (een zwarte komedie van Marco Ferreri, 1973, nvdr.) gaat het ook om zoveel meer dan om vier mensen die zich dood eten. Het wordt op zo’n erudiete en eloquente manier verfilmd, met vier verfijnde heren van stand die alleen maar de beste spijzen en dranken bezigen, dat het zoveel mooier wordt dan dat. Het is zeker geen schranspartij. Het dood eten staat er ook als metafoor voor de vrije wil, en hoe sterk die is.’

In je kookprogramma komt de fervente amateurkok in jou naar boven. Wat betekent dat voor jou, een goede keuken?

‘Het moet zeker niet altijd zo duur zijn. Ik kan evenveel genieten van een perfect klaargemaakte croque-monsieur met de beste Emmental en goede ham, als van een viersterrenmaaltijd met oesters, kaviaar en kalfszwezeriken. Het heeft ook niet alleen met eten te maken. Soms kan ik zo immens gelukkig worden wanneer we met ons vieren thuis pannenkoeken aan het eten zijn. Of wanneer we een dampende Creuset op de tafel hebben staan met een zelf klaargemaakt konijn. Het ritueel rond eten vind ik ongelooflijk belangrijk. Het heeft dus niets te maken met het feit of een restaurant al dan niet in de Michelinids staat of niet, want ik kan evenzeer genieten om een heerlijke escalope de veau in een Frans wegrestaurant. Waar ik wel niet mee omkan, dat is met middelmatig, slecht eten.’

‘De school waar ik als kind naartoe ging, had een eigen kok, Anton. Ik herinner me nog levendig die versheid van zijn eten. Vandaag gaan mijn kinderen naar diezelfde school en komt het eten in piepschuimen bakken. Dat is toch erg? En dat terwijl ik daar

prinsessenboontjes en spruitjes heb leren eten! Elke keer het middag werd, was het voor ons een ongelooflijk blij moment, alleen maar omdat we mochten gaan eten. Als ik nu hoor hoe mijn kinderen broodjes gaan kopen, dan vind ik dat heel jammer. Tegelijk zijn er zoveel kookclubs die worden opgericht, mannen die beginnen koken, mensen die willen klaarmaken wat ze op reis hebben leren eten. En toch heb ik het gevoel dat we ons dag in dag uit minder goed verzorgen. Terwijl goed eten de moraal sterkt, dat wist zelfs Napoleon al. Die schotelde ook geen slecht eten voor aan zijn soldaten, anders liepen ze weg.'

Je hecht wel enorm veel belang aan goed eten.

'Ik wil niet belerend overkomen, hoor. Ik ben misschien wel zwaargebouwd, maar ik ben helemaal niet zo'n veelvraat zoals veel mensen denken. Ik kan evengoed genieten van lekker water of een echte koffie. In mijn programma zegt Kamagurka: 'Het mooiste geluid ter wereld komt van een ezel die een wortel eet.' (enthousiast) En dat klopt toch? Dat geluid dat die ezel maakt als hij heel traag op die wortel bijt, daar gaat het om! Dat doen wij elke dag, alleen staan we daar niet altijd bij stil.'

Maar gulzigheid is niet aan jou besteed?

'Ik ben alleen gulzig als het op het leven aankomt. Ik wil er alles uithalen, zoals het merg uit de mergpijp. Ik heb dankzij mijn vriend Michiel Hendryckx het boekje *Oom Oswald* van Roald Dahl leren kennen. Daarin vertelt een vader over de wijnen uit de streek van Romanée-Conti, één van de duurste wijnstreken. Hij maakt zich boos, omdat hij vindt dat je over wijn die zo goed is, niet moet praten. Je moet die drinken, proeven, savoureren, maar je moet er vooral geen onzin over vertellen. Daardoor leerde zijn zoon dat, als je voor iets gaat in het leven, er volledig voor moet gaan. Ik houd dan ook van passionele mensen. Ik kan bijvoorbeeld ook enorm genieten van een goede stielman, van iemand die met liefde over hout kan strelen. Dát is voor mij lifestyle. Voor mij gaat dat niet om onthaasten of genieten tout court.'

Dus yoga is niet jouw cup of tea?

'Nee, want als ik er nog maar aan denk dat me moet onthaasten, dan jaag ik me al op omdat ik me straks weer moet haasten! Ik ga heel graag wandelen met mijn kinderen en dan ben ik al onthaast. Ik vind dat spiritualiteit iets anders is. Ik heb dat geleerd van Leonard Cohen. Nadat hij zich een tijdje had teruggetrokken in een zenboeddhistisch klooster, vroeg men hem of onthaasting nu een kwestie was van uit zichzelf te treden. Hij antwoordde dat het meer ging om je, als je bijvoorbeeld een aardappel aan het schillen bent, alleen maar met die aardappel bezig te houden. Ik probeer dat ook toe te passen: het product te koesteren waarmee ik op dat moment aan het koken ben.'

Je kookt zelf niet slecht, veronderstel ik.

'Tja, belangrijker is dat ik niet een zondagskok wil zijn, maar elke dag iets vers en lekkers op tafel wil zetten. Mijn kinderen genieten ook wel van dat ritueel. We leiden allemaal een druk leven, maar reserveren wel de momenten waarop we samen aan tafel zitten. Ik ben op dat gebied wel een strenge vader: het bestek moet dan mooi liggen en de tafel moet gedekt zijn met vers linnen.'

Ben je sportief?

‘(soms op) Ik ben een gediplomeerde skileraar en speel ontzettend graag tennis. O ja, en volleybal, maar het is nogal moeilijk om in clubverband om 9 uur ‘s morgens te volleyballen. Ik heb een goede fysiek, hoor. Maar ik geef toe, ik ben een beetje aan de zware kant. Ik kan wel héél hard slaan (lacht). Bowling is iets dat ik niet zou moeten doen, vrees ik!’

Welke drank kan je het meest bekoren?

‘Wijn! Wit of rood, dat maakt niet uit. In De Bende van Wim dronken we altijd een fles ijskoude rode wijn – een goedkope Côte du Rhône – en dat was zo lekker!’

Kan je veel geld geven aan goede wijn?

‘Ik had wel veel zin om me voor mijn veertigste verjaardag een Krug Champagne te kopen. Ik had gezien dat Francis Bacon in zijn atelier opvallend veel lege kisten Krug Champagne had liggen. Maar het is te duur en ik heb hem uiteindelijk niet gekocht. Maar het staat wel op mijn verlanglijstje. Ik kan dan weer geld uitgeven aan een etentje bij bijvoorbeeld Pierre Gagnaire of bij Joël Robuchon.’

Je geeft ook wel graag geld uit aan een mooie Mont Blancpen, klopt dat?

‘Even ter correctie: ik houd van vulpennen in het algemeen. Ik houd evenveel van een goede Waterman of Pelikan, hoor. Ik maak deel uit van de zeer geheime Genootschap van de Vulpen, dat drie stichtende leden telt. Een paar keer per jaar komen we samen om te praten over het genot om met een vulpen te schrijven.’

‘Jouw bic (wijst naar onze balpen, nvdr.) is ook heel goed. De laatste tijd kan ik ook enorm genieten van een portemine (automatisch potlood, nvdr.) van Caran d’Ache. Pas op, al die dingen zijn voor mij echte gebruiksvoorwerpen, hoor. Ik kan ook echt blij zijn met het perfecte notitieboekje: ik heb er laatst eentje ontdekt dat echt fantastisch is. Dat gevoel van die pen over dat papier, zalig!’

Houd je van mooie kleren?

‘(schuchter) Hoe zal ik het zeggen? (kijkt naar zijn kleren) Ik heb laarzen aan van Bikkembergs, een T-shirt van The Beatles, een heel duur hemd van Armani, een Stetsonpet. (lacht) Ik houd dus wel van goede en mooie dingen, ja! Dat geldt gewoon voor alles. Mijn huis bijvoorbeeld is ook heel speciaal. Ik woon in Bavikhove in een oude vlsschuur van tien meter hoog. Ik heb die zelf met mijn vader gerenoveerd en vandaag kan ik wel zeggen dat het iets moois is geworden. Ik ga ook heel graag naar rommelmarkten en kan zowel met een porseleinen ijsbeer thuiskomen als met een leren Chesterfieldstoel. Ik houd ook enorm van de plastische kunsten. Voor mijn verjaardag heb ik van mijn huisgenoten een prachtige zeefdruk van Raoul De Keyser gekregen.’

Je speelt bij de Dolfijntjes. Ben je ook zo eclecticisch in je muziekkeuze?

‘Nieuwsgierigheid vind ik de mooiste deugd die er is. Ik ben eigenlijk heel alternatief opgegroeid. Ik ging altijd naar de arthousefilms in de Limelight in Kortrijk bijvoorbeeld. Op het vlak van muziek was dat ook zo. Ik ging altijd naar de mediatheek van Bavikhove,

waar ik met mijn abonnement tien elpees per week mocht ontlenu. Al die platen stonden gerangschikt in categorieën en elke keer pikte ik blind een plaat uit jazz, klassiek, country, noem maar op. Als ik thuiskwam, was dat dan elke keer weer zo'n verrassing om die plaat te ontdekken. Ik houd van de Beatles, Miles Davis, maar evengoed van Schumann. Van Morisson, Leonard Cohen en Tom Waits zijn geweldig. Als kind van de jaren 80 was ik een immense fan van T.C. Matic. Ik volgde die overal. Door hen wou ik muzikant worden.' 'Mijn iPod gaat ook overal mee. Als ik in het buitenland in een hotelkamer logeer, is het eerste wat ik doe: mijn iPod aan zijn boxen installeren en naar muziek luisteren. Ik heb trouwens een goede tip voor iPodgebruikers: vul je muziekbibliotheek niet met je eigen muziek, maar met die van een vriend. Ik heb dat laten doen door Michiel Hendryckx en ik ontdek nog steeds nieuwe liedjes. (trots) Echt waar, ik heb een pracht van een iPod!'

'La Grande Bouffe', in regie van Johan Simons

10, 11, 12, 13 en 24, 25, 26, 27 maart om 20.30 uur in NTGent, Sint-Baafsplein 17